

" მ ნ ბ ი ს   მ უ რ მ ე ლ ი "

იუნესკოს ორგანო

ოქტომბერი 1957 წ.

ქ. პარფი

№ 4

ლენერალ ზახარიაძის ხსოვნას.

1957 წ. 15 მაისს, მძიმე და ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ საფრანგეთში გარდაიცვალა, თავისუფალი საქართველოს, მთავარი შტაბის უფილი უფროსი, ლენერალი ა. ზახარიაძე.

ქართველ მხედართა კავშირის თაოსნობით, აწ ნეტარებული, ცხედარი გადმოსვენებული იქმნა ქ. აბონდანის თავშესაფარიდან და დაკრძალული 18 მაისს ქ. ლევილის ქართულ სასაფლაოზე.

დასაფლავებას დაესწრნენ: ჩვენი უფილი მთავრობის წევრები, საქართველოს რესპუბლიკის შეიარაღებული ძალების მთავარ-სარდალი ლენერალი კვინიტაძე, პოლონეთის მხედრობის წარმომადგენელი ლენ. ვ. პიეკარსკი და ღრმად დამწუხრებული მრავალი ქართველობა.

თავისუფლებით და გვირგვინებით შემკულ კუბოს წინაშე, საფრანგეთში მყოფ ქართველ მხედართა სახელით სიტყვა წარმოსთქვა უფილმა იუნკერმა ვ. ბაქრაძემ, გრძნობიარე სიტყვა წარმოსთქვა ქართული კოლონიის სახელით, სათვისტომოს თავმჯდომარემ ბ. ნ. ე. პატარიძემ და პოლიტიკურ დაჯგუფებათა სახელით ბ. ნ. ნოე ცინცაძემ და პ. სარჯვლაძემ.

19 მაისს პარიზის ქართულ ეკლესიაში გადანიშნულ იქმნა პანაშვიდი, რომელსაც ქართველების გარდა დაესწრნენ უცხოელების მხედართა ორგანიზაციები: საფრანგეთის, პოლონეთის, უნგრეთის, ჩეხოსლოვაკიის, უკრაინის და თავისუფალ ყაზახების.

მომღვარმა მამა ილიამ წარმოსთქვა ფრიად გრძნობიარე სიტყვა. პანაშვიდის შემდეგ საფრანგეთში მყოფ ქართველ მხედართა კავშირის თავმჯდომარემ განსაკუთრებული მაღლობა გადაუხადა ყველა დამსწრე უცხოელ მეგობრებს. მხედართა კავშირმა მიიღო სამშინძრის ბარათები გერმანიის, ინგლისის და ამერიკის ქართულ კოლონიებისაგან. მიღებულ იქმნა აგრეთვე სამშინძრის ტელეგრამა თავისუფალ პოლონეთის ძალების მთავარ-სარდალის ლენ. ვ. ლ. ანდერსისა და მისი მთავარი შტაბის უფროს ლენ. კოპანსკისაგან.

ლენ. ზახარიაძე ეკუთვნოდა ქართველ ოფიცერთა იმ თაობას რომელსაც დაევალია ფრიად მნელი და მძიმე საქმე: 1918 წელს განთავისუფლებულ საქართველოს ნაციონალურ ჯარების შექმნა და ძელი ქართული მხედრობის დიდების აღდგენა. მნელი და მძიმე, მაგრამ რამდენად სანამაუო და სანატრული დავალება. ჩვენი უფროსი მხედრები ლენ. ოდიშელიძის, ლენ. კვინიტაძის, ლენ. ანდრონიკაშვილის, ლენ. ზახარიაძის და მათ ახლო თანამშრომლების ხელმძღვანელობით, მთელი თავიანთი ენერგიით, გულით და სულით ჩაებნენ ამ სასიქადლო საქმეში და უკვე რამდენიმე თვის შრომის შემდეგ, ახლად შედგენილი ქართული ჯარის ნაწილები, მედგრად იგერიებდნენ ჩვენ საზღვრებზე მომღვარ მტრებს.

სამწუხაროდ, დამოუკიდებელ საქართველოს ხან მოკლე არსებობამ, უოველ გვარ მატერიალურ სამუალებათა სიმცირემ და იქნებ ჩვენმა გამოუცდლობამ, ხელი შეუშადა ქართული ლაშქრის სიძლიერე საჭირო დონეზე ასულიყო, რომ გამკლავებოდა ჩვენ საზღვრებზე კვლავ მოზღვაგებულ რუსის ურდოებს. 1921 წ. თბილისის გარემო ბრძოლები და ოკუპაციის შემდეგ მრავალი თავგანწირული აჯანყებები მოწმობენ, რომ მიუხედავად უამრავ დაბრკოლებებისა, ჩვენმა სამხედრო ხელმძღვანელებმა მაინც შესძლეს მკელი ქართული მხედრული თვისებების აღდგენა, ჩვენი ერის მემკვიდრეობით ნაანდერძევი, ძლიერი პატრიოტული შეგნება და შეურყეველი ბრძოლის სურვილი რუსების ბატონობის წინააღმდეგ.

გერავითარი პროპაგანდა, გერავითარი რეჟიმი და შემოსეულ ჯარების ძალმომრეობა ქართველ მხედრების გულში გაღვივებულ ამ გრძნობებს კელარ ამოძლის.

ლენ.ზახარიაძემ ამ დიდ ეროვნულ საქმეში თვალსაჩინო წვლილი შეიტანა და ამით დაიმსახურა მთელი ჩვენი ერის და განსაკუთრებით ქართველი მხედრების პატივისცემა და სამარადისო ხსოვნა.

უცხოეთში გადმოხვეწილი ლენ.ზახარიაძე განაგრძობს ზრუნვას ჩვენი მომავალი ჯარების მომზადებისთვის. მეგობარ პოლონელების ჯარში, მთავრობის დავალებით, ის თანამშრომლობს მთავარ შტაბთან და ამავე დროს ხელმძღვანელობს პოლონეთში მყოფ ქართველ ახალგაზრდა ოფიცრების და იუნკრების სწავლა-განათლების საქმეს.

არ მოიპოვება არცერთი პოლონელი ოფიცერი რომელიც იცნობდა ლენ.ზახარიაძეს რომ არ იხსენიებდეს მას დიდის მოწიწებით და პატივისცემით. თავის ნიჭით, ცოდნით და კეთილშობილებით, მან მტკიცე ნიდი აავსო ორ მეგობარ ერის, პოლონეთის და საქართველოს შორის.

დაკრძალვამ მიიღო ერთგვარი ტყვე ერთა ურთიერთ მთრის სოლიდარობის ხასიათი. მის პანაშვიდზე, ჩვენ ეროვნულ დროშას გვერდს უდგნენ საფრანგეთის და პოლონეთის მხედართა დროშები, დღეს დამონებულ ერთა წარმომადგენლებით გარშემორტყმული. ეს იყო დადასტურება ის სულიერი კავშირის საითკენაც ჭეშმარიტად განათლებული კაცობრიობა მიისწრაფვის და მათთან ერთად საქართველოს.

ქართველი მხედრობა და თავისუფალი სკოლის იუნკრები მოწიწებით თავს იხრიან მათი მგირფასი უფროსის და დიდი ქართველის ცხედრის წინაშე.

" თავისუფლების საფასური " / პერსპექტივები /

ატომის ენერგიის შეძენა და მსოფლიო ემანსიპაცია ჩვენი დროის დამახასიათებელი მოვლენებია.

ამ ჟამად, ემანსიპაცია ეხება კაცობრიობის სამ უდიდეს ჯგუფს : ქალებს, ინდუსტრიის მუშებს და კოლონიალურ ერებს.

დღეს ქალი მამა კაცს ეჯიბრება მის მიერ და მისთვის შექმნილ სარბიელზე, მამა კაცი კი, მეტადრე ანგლო-საქსონულ ქვეყნებში ხშირად ჩართულია ქალის ოჯახურ საქმიანობაში.

ინდუსტრიის მუშათა ემანსიპაციას შედეგად მოჰყვა სწავლა განათლების სწრაფი გავრცელება და მისი სათანადო მოწყობის გართულება.

წარმოიშვა საჭიროება სკოლების სხვა და სხვა ღონეზე დაუენების, როგორც მასებისთვის, ისე ნიჭიერ ბავშვებისთვის. აგრეთვე წარმოიშვა დისციპლინის შეგნება და დამუარდა ანალი დამოკიდებულებანი მუშებსა და მათ მმართველ ორგანიზმებს შორის.

კოლონიალური ერების განთავისუფლებამ მათი ცხოვრების პირობების გასაუფლებლად დახმარების აღმოჩენა, მწვავე და საჩქარო საჭიროებათ გახადა, რათა ეს ჩამორჩენილი და უსახსრო ერები კომუნიზმს არ ჩაეთოია თავის წიაღში.

ატომის ენერგიის ხმარება და მისი სავსებით დამორჩილების საკითხი კაცობრიობას უდიდეს საშიშროების წინაშე აყენებს.

მსოფლიო ისტორიის მანძილზე, მრავალ ერებმა აიტანეს სიმშლი, სიცივე და სიბნელე, მოსჭამეს თავიანთი დრო და გაჰქრნენ. თითქო ევლა ეს ერები, კმაყოფილი თავიანთ ხვედრით, ცხოვრების ღუბჭირ პირობებს ბუნებრივ მოვლენათ სთვლიდნენ.

დღეს კაცობრიობა ემანსიპაციის ასაკში იმყოფება, ის მასები რომელნიც წინააღმდეგობას უწევდა თავიანთ ხვედრს, ამოძრავდნენ და ამ ამოძრავებაში მსოფლიო შეარყია.

ორი საუკუნეა მხოლოდ რაც ეს გამოღვიძება დაიწყო დასავლეთ ევროპაში და ჩრდილოეთ ამერიკაში. ამ ნახევარი საუკუნის წინეთ კაცობრიობა ჯერ კიდევ ევროპიელთა მცირე ჯგუფის ბატონობის ქვეშ იმყოფებოდა და მის ბედ-იღბალს, უპირატესობით ალტურვილი უმცირესობა კერძი ინტერესების მიხედვით განაგებდა.

დღეს კი ამ მმართველ წრეში შეიჭრნენ მრავალი სხვა წრის წარმომადგენელი, სახელდობრ ქალების, მუშათა კლასის და სამხრეთ ამერიკის, აზიის და აფრიკის დამშეული გლეხობის.

ეს ემანსიპაცია იწვევს დიდ არევ-დარევას და კაცობრიობისაგან მოითხოვს ფსიქოლოგიურ გარდაქმნას და შეგუების უნარის გამოჩენას.

სქესთა შორის ტრადიციული ურთი-ერთობის პირობები ძირითადად იცვლება და ქალს აწვება ამ ემანსიპაციის გადასახადი ფასი, ისევე როგორც სასოფლო მეურნეობის დასაწყისში, ქალი ასრულებდა მინდორში შრომის დიდ ნაწილს და ამავე დროს მას ოჯახური საქმიანობა და ბავშვების მოვლა ჰქონდა მინდობილი. ტექნიკური საშუალებათა განვითარებამ, არსებობისთვის ბრძოლის პირობები ძირითადად შეესცვლა; მკლავის ღონე აღარ არის იმდენათ საჭირო და მის მაგივრად მეხანძრეური ძალის გამოყენებამ შეესცვალა შრომის ასპარეზზე, ქალისა და კაცისთვის მიჩნეული როლი.

უკანასკნელ ომის დროს, კაცის მუშა ხელის სიძვირემ გამოიწვია ქალის იძულებითი ემანსიპაცია და ამას მოჰყვა ქალისთვის ნამდვილი რევოლუცია, არა მარტო ეკონომიური, არამედ სოციალური და ფსიქოლოგიური. მაგრამ, ამის ფასს ქალი იხდის ფსიქოლოგიური წნევის და ზედმეტი ჯაფის ატანით.

ის სფერო რომელშიაც ქალი შეიჭრა, მამა კაცის სფერო იყო. მან ეს საუკუნეთა განმავლობაში, მოაგვარა და მოაწყო თავის მამაკაცური ბუნების შესაფერად; ენა კი, როცა ქალი შევიდა მამა კაცის მსოფლიოში, იძულებული შეიქმნა იქ არსებულ პირობებს შეჰხამებოდა. გარდა ამისა, დღემდე დიასახლისს არ დაჰკლებია ოჯახურ საქმიანობაში დამხმარე ქალის ხელი, რომელიც სოციალურ წყობილების მიხედვით, იყო ან მონა, ან მოახლე, ნათესავი ან მეზობელი. დღეს კი, ქარხანა და პროფესიონალურ ცხოვრებაში დამხმარე ხელი ოჯახს წაართვა.

ეკიმი, იმჟინური, გეჟილი თუ მუშა ქალები ალბად ვერ შესძლებენ ოჯახში მუშაობას და ამავე დროს თავიანთ პროფესიონალურ მოვალეობათა შესრულებას. შექმნილი ცხოვრების პირობების კეთილად მოგვარება მოითხოვს მამა კაცის მიერ, ახალი წვლილის გაღებას. ვინაიდან ცხოვრების რაციონალურად მოწყობა და სხვა და სხვა ნაირ საოჯახო მანქანების ხმარება, დიასახლისს მხოლოდ ნაწილობრივ უმსუბუქებს შრომას, მაგრამ მას სავსებით ვერ ანთავისუფლებს, საჭირო ჰხდება ოჯახში დამხმარე ხელის შოვნა. რადგან ქალები, კაცებთან ერთად მუშაობენ ქარხნებში, სასოფლო მეურნეობაში და სხვა და სხვა ლიბერალურ ასპარეზზე, კაცის იძულებული ჰხდება მიიღოს მეტი მონაწილეობა ოჯახურ საქმიანობაში და ამ რიგად გადაიხადოს ემანსიპაციის ბაჟი.

ეს ორმხრივი რევოლუცია სქესთა შორის, ეჭვს გარეშეა დიდ გავლენას იქონიებს დასავლეთ ერების იდეებზე, საგრძნობ ცვლილებებს შეიტანს მათ აზროვნებაში და ღირებულებათა მეფასებაში.

როგორი იქნება ქალების გავლენა პოლიტიკურ დარგში. უთუოდ, არჩევნებში მათი წმა საგრძნობ გავლენას იქონიებს.

მე როგორი იქნება მათ მიერ არჩეულთა მიდგომა ომის, აღზრდის და სარწმუნოების საკითხების მიმართ, ამას ახლა მომავალი გვიჩვენებს.

ასე, ამ რიგად კაცობრიობის ხვა ჯგუფთა ემანსიპაცია კიდევ მრავალ სხვა საკითხებს წარმოშობს.

პოლიტიკურ და ეკონომიურ მიხვედებისთვის ხანგრძლივი ბრძოლის განმავლობაში, მუშათა კლასმა შეიგნო რომ მისი ძალა მის მასებზედ იყო დამყარებული; ამავდროს მან შეიგნო დარაზმების და დისციპლინის საჭიროება, ამ ძალის დანიშნულ დღეს და სასურველ მიზნის მისაღწევად მოსახმარად. ამ რიგად, მუშათა კლასის ემანსიპაცია იმავე მიმართულებით მიდის რომლითაც ეკონომიური მექანიზაცია, რომელიც აგრეთვე მოითხოვს დისციპლინას, იწვევს აორიფიკაციას, დარაზმებს და ერთგვარ ზღუდავს კერძო და პირად თავისუფლებას. ამ მხრივ დიდი სიფრთხილე და გამჭრიახობაა საჭირო რომ მექანიზმა ორგანიზმებმა და ბიუროკრატებმა თავისუფლება საფრთხეში არ ჩააგდოს. ტ

მუშათა კლასმა კარგა ხანია იცის რომ მისი მხსნელი მხოლოდ ერთობა არის, აზიის, აფრიკის, და ამერიკის დამორჩილებული ერებიც დღეს მიჰყვებიან ამ ჭეშმარიტებას, და თავიანთ პოლიტიკურ და ეკონომიურ მდგომარეობის შესაცვლელად, მოუთმენლად იბრძვიან.

კოლონიალურ ერების განთავისუფლება, ან ნებით და შეთანხმებით მოხდება ან და ნაცონალიზმით გამწვავებული, იარაღით-ხელში, აჯანყებით, ტერორით და კომუნისტურ ძალების გამოყენებით მოხვედრენ თავიანთ უფლებას.

ფრიად სანეტარო იქნება იმ ხანის მოსწრება, როდესაც უველა ძველი ზღუდეები და უსამართლობა მოისპობა და პოლიტიკურ და სოციალურ უთანასწორობას ბოლო მოეღებ, მაგრამ ამავდროს მიძიო შევეუბებო მოძავალს და თუ რა მოჰყვება ამ სოციალურ ატომის აფეთქებას.

კაცობრიობის უზარმაზარი ძალები მომწვედული სოციალურ ატომში დღეს თავისუფლებიან. ეს ძალები, წარმოდგენილი ადამიანის რთული ბუნე-ბიდან არ ემორჩილებიან მატერიალურ ატომის კანონებს, და ვინ შესძლებს წინასწარ სთქვას თუ რა მიმართულებას მიიღებს მიზნავებული განთავისუფლებული ძალები.

ამ ქვეყნად უველაფერს თავის ფასი აქვს. ჩვენი დროის უდიდესს მოთხოვნილებას წარმოადგენს მშვიდობიანობა და მუდროება.

ჰიტლერი მეცადა და დაპირდა, დასავლეთის ერებს, ამის მინიჭებას, მაგრამ ამის ფასად ის მოითხოვდა მსოფლიო ნაზისმს და გერმანეთს დამორჩილებოდა. ამ ფასის გადახდა კი მსოფლიოს ძვირად ეჩვენა და არჩია ბრძოლა. მაგრამ საშინელმა ომმა საბოლოოდ ვერ გადასჭრა საკითხი და კაცობრიობის მისწრაფება ვერ დააკმაყოფილა. პირიქით, ატომის უმბარის გამოგონებამ მშვიდობიანობის სურვილი და საჭიროება უფრო გააძლიერა. თუ კომუნისტური და არა კომუნისტური მსოფლიო ვერ შეთანხმდნენ ამ მშვიდობიანობის დასამყარებლად, იქნებ გაცილებით უფრო ძვირი დაგვიჯდეს ვიდრე ჰიტლერი მოითხოვდა.

მშვიდობიანობის დამყარება მოითხოვს მსხვერპლის გაღებას და აგრეთვე ემანსიპაციას; ამ რიგად კოლონიალურ და ჩამორჩენილ ერთა ემანსიპაცია და მათი ცხოვრების პირობების ძირიანად შეცვლა, აუცილებელ საჭიროებათ ჰხდება. თუ დასავლეთ ერთა მესვეურნი კაცობრიობის ჩამორჩენილ უმრავლესობას არ დაეხმარა მათ ემანსიპაციის პროცესში, ან თუ ემანსიპაციაზე უარი უთხრა, მაშინ სრულიად მოსალოდნელია ამ უმრავლესობამ კომუნისმისკენ იბრუნოს პირი და მის გავლენის ქვეშ, საშინელ ძალად იქცეს.

ამ პოლიტიკური საფრთხის გარდა, დასავლეთს უფრო დიდა მიზეზი აქვს რომ სამართლიან სოციალურ მოთხოვნილებებზე უარი არ სთქვას. ეს ძირითადი მიზეზი არის დასავლეთის შეგნება და რწმენა ადამიანის პიროვნებებშიმართ. ეს შეგნება მიღებულია და ღრმად ჩანერგილი დასავლეთ ერების დიდ უმრავლესობის გულში. დემოკრატიული ქვეყნები მზად არიან იბრძოლონ და თავიც შესწირონ ადამიანის უფლებების დაცვას. მაშ, უაზრო და მავნებელია მსოფლიო ემანსიპაციას წინ გადავდებოთ და ხელი შევეუშალოთ, თუცა ასეთი ბუბბერაზი მოძრაობა ცხადია დიდს საშიშროებას წარმოადგენს

და დიდს მსხვერპლსაც მოითხოვს.

კაცობრიობის ბელ იბლის მესაბეობა ყოველთვის მნელი საკმე იყო, მა-
შინაც კი, როდესაც მმართველნი, ცოდნით და გამოცდილებით იევენტ ალტურ-
ვილნი; დღეს კი, ევროპიელ მმართველი წრის გამოცდილება, ახალ შემოჭრილ-
მა და გამოუცდელ მასებმა გააქარწყლა; ქალების, მუშათა კლასის და კოლო-
ნიალურ ერების წარმომადგენელნი, პირველად გამოსულნი მსოფლიო მმართვე-
ლობის ასპარესზე, მოითხოვენ თავიანთ მისწრაფებათ დღესვე განხორციელე-
ვას.

იქნებ დემოკრატია ადამიანის ბუნებრივი უფლება არის, მაგრამ მისი
წესიერად, რეალურ ცხოვრებაში გატარება, შეუძლებელია თუ ხალხს და მის
ხელმძღვანელთ შორის კული გამოცდილება და მომზადება აკლიათ.

ჩვენ ხშირად დავესწარი, მსოფლიოს სხვა და სხვა კუთხეებში, პოლიტიკურ
ცვლილებათ დამაღონებელ შედეგებს; თეორიტიულად განიჭვის უფლებული ხალ-
ხი, პოლიტიკურ უჩაღების და დიქტატოროების მსხვერპლნი გახდნენ. ეს
იმიტომ რომ ხალხმა არ იცოდა მოაგებულ უფლებათ გამოყენება და მათი
დაცვა.

მშგალითად, რუსეთში 1917 წლის პირველი რევოლუციის მიზანი იყო
ხალხისთვის მიეცა დასავლეთის მსგავსი კონსტიტუციონალური მთავრობა.
რატომ დამარცხდა ეს ლიბერალური რეჟიმი რამოდენიმე თვის შემდეგ.
რატომ დამყარდა უფრო მკაცრი ხელისუფლება და რატომ შეინარჩუნა ძალა
ამ ახალმა დესპოტიზმა ორმოცი წლის მანძილზე.

იმიტომ რომ 1917 წლის რუსეთში არ არსებობდა და ვერც დღეს ვხედავთ,
საზოგადოებრივ ცხოვრებისთვის, საკმარისად გამოცდილს და მომზადებულ
ხალხს. თვალი გადავაგლოთ რუსეთის დღევანდელ კონსტიტუციას, რომელიც
ვიფიქროვებ ძალაშია. ეს კონსტიტუცია, თეორიტიულად, იმავე უფლებებს აძლევს
რუსეთის მოქალაქეთ რომელსაც მათ აძლევდა კერძაქის მთავრობა, და იმავე
უფლებებს რომლითაც დღეს ამერიკის, ინგლისის და საფრანგეთის მოქალაქენი
არიან ალტურვილნი.

მაგრამ, ნამდვილი დემოკრატიის დამყარება და არსებობა რუსეთში,
მხოლოდ მაშინ იქნება შესაძლებელი როდესაც ამ ქვეყნის მოქალაქენი აქსაჩი
მის შეგნებას და გამოყენებას. ეს კი არა მგონია რომ მალე მოხდეს.

მეორე საშიშროებას წარმოადგენს ფსიქოლოგიური წნევა რომელსაც
სწრაფი ემანსიპაცია და ცხოვრების პირობათ რევოლუციური გარდაქმნა
გამოიწვევს.

საკმარისია მოგიყვანოთ ერთი მაგალითი, ჩემი მოგონებიდან, რომ ნათ-
ლად დავახსენიოთ ის ეკონომიური, სოციალური და ფსიქოლოგიური რევოლუცია
რომელიც, რამდენიმე წელიწადი მძვინვარებს აფრიკა და აზიაში. ამ
ქვეყნების ხალხმა, ერთი თაობის ცხოვრების მანძილზე გადალახა ის მან-
ძილი რომელსაც კაცობრიობამ საუკუნეები მოანდომა. ამ ხალხმა, ქვისა და
რკინის ხანიდან, ერთი ნახტომით ამოაყვეს თავის დღევანდელ ტექნიკურ
ხანაში.

აფრიკაში, ავიონით მგზავრობის დროს, ჩემს გვერდით იჯდა ხანში შე-
სული მაგვანიანი ქალი, რომელიც აღიზარდა "ფეტიშები"ს, მზაკვავების და
შემოცვლების გავლენის ქვეშ, მაგრამ დღეს ის, ავიონით მიემგზავრება
ქალაქში, სხვა და სხვა საკონელის, დიდის მომარაგებით, და ძელავათიან
ფასებში საუდილათ. შემდეგ, ამ საკონელს ის თავის თემის სხვა და სხვა
სოფლებში ეიღის, რა თქმა უნდა საგრძნობ მოგებით. მისი სიმდიდრე და
ნდობა ბანკში გაცილებით მეტია, ვიდრე რომელიმე მის თანამგზავრ ევრო-
პიელის. ის, თვალს ადევნებს სხვა და სხვა ბირჟებზე, მაქრის, ბაძბის და
მატულის ფასებს. ეს ქალი, მისი ცხოვრების მანძილზე დაესწრო იმ ცვლი-
ლებებს რომელნიც ჩვენთვის, რამოდენიმე საუკუნის მანძილზედ მოხდა.

ჩვენთვისაც კი ძნელია, დღევანდელ ცხოვრების ტემპის და ტექნიკის სვლასთან შეჩვევა, რომ არაფერი ვთქვათ სოციალურ და ეკონომიურ ცვლილებათა ფსიქოლოგიურათ შეთვისებაზე. მაშ, რამდენათ მიმდევ პირობებში უნდა ხდებოდეს ამ შავკანიან ქალის ფსიქოლოგიური გარდაქმნა. ამ სოციალურ და ეკონომიურ ცვლილებათა სწრაფათ მეგუება მხოლოდ აზრობის და სწავლა-განათლების საშუალებით შეიძლება, მაგრამ სწავლა განათლების განმა-თანასწოებელ საშუალებათ ხმარებას თავისი ნაკლი აქვს, რადგან უფრო ადვილია დაბალ დონეზე გათანასწოება, რომელიც უძრავლესობისთვის მისაწვდომია, ვიდრე მაღალ დონეს მიღწევა.

ინტელექტუალური თანასწორობის დამყარების მიზნით, განათლების დონეს დაწევა, კაცობრიობისთვის ფრიად საზარალო იქნება. რამდენათაც, სასურველია ყველას მიეცეს კარგი აზრობის საშუალება, რაც დღემდე მხოლოდ მდიდარ წოდების პრივილეგიაა არის. იმდენად სავალალო იქნება ნიჭიერ ბავშვების განათლების დაბალ დონეზე გაჩერება. აქედან იბადება სწავლა განათლების სათანადო მოწყობის გართულება და სიმძნელე, რომლის მოწმენიც კართ ჩვენ დღეს.

ეხლა, თუ თვალს გადავაგვლებთ მსოფლიო ემანსიპაციის მსვლელობას, ჩვენ წინ გადაიძლება მომავლის პერსპექტივები: დადებით მხარეთ ჩვენ ვხედავთ სოციალურ უსამართლობათ მოსპობას, პოლიტიკურ თავისუფლებას და ეკონომიურ პირობათა გაუმჯობესებას.

უარყოფით მხარეთ კი მიგვაჩნია ის საშიშროება რომ ამ ემანსიპაციის მიერ გამოწვეულმა რევოლუციამ კაცობრიობის კილობანი არ დაღუპოს; ეს საშიშროება ძალიან მოსალოდნელი და რეალურია, ვინაიდან თუ შეჯახება ატომის იარაღთან საშუალებით მოხდა, მაშინ შესაძლოა კილობანი და მისი ტვირთიც სულ დაიღუპოს.

ამ რიგად, ადამიანის მიერ, ატომის ენერგიის სწორედ იმ დროს შეძენა როდესაც ემანსიპაცია, მსოფლიოს საზომით ხდება, ამ შეძენას კაცობრიობისთვის უსაშიშროეს მიღწევად ქმნის.

თუმცა საშიშროება ადამიანის ბუნებრივი ხვედრია და იმ ახალ გზაზე, რომელიც კაცობრიობას გაეხსნა, მე ვფიქრობ უმჯობესია სწრაფი სვლა.

მომავალი გვეტყვის თუ განგების მიერ აღნიშნულ სარბიელს საკმაოდ მარჯვეთ გავივლით და ახალ ჯადოსნურ ენერგიას, ადამიანის საკეთილდღეოთ გამოვოქუნებთ.

ქართული ენა. /შესავალი/

მხედარი.

"საქართველოს პირველმა მეფემ ფარნავაზმა გაავრცელა ქართული ენა და არღარა იზრახებოდა სხვა ენა ქართულსა შინა გარდა ქართლისა, იმანვე შექმნა მწიგნობრობა ქართული" - მოგვითხრობს ქართლის ცხოვრება ქრისტეს დაბადებამდე სამისაუკუნის წინ.

საუბედუროთ სხვა და სხვა არეულ დროთა განმავლობაში და მტერთა შემოსევის ჟამს, ქართული ლექსიკონი დაფუძვლილ და დაკარგულა.

ჩვენამდე მოაღწია მხოლოდ სულხან ორბელიანის მიერ შედგენილმა ლექსიკონმა, რომელიც გამოსცა რაფიელ ერისთავმა 1881 წელს ლექსან-დრე ეპისკოპოსის ხარჯზე და მისი დახმარებით.

"სულხან ორბელიანის ლექსიკონი ჩმღენათ სრული არ არის რამდენათაც ქართული ენა ვრცელი და მდიდარია, მაგრამ ეს გარემოება არ ამცირებს ამ ქართული ლიტერატურისთვის შეკრებილ საუნჯეს" აღნიშნავს რაფიელ ერისთავი.

თვითონ საბა სულხან ორბელიანი თავის ლექსიკონის შესახებ შემდეგს მოგვითხრობს: "მე სულხან საბა ორბელიანსა, ჭაბუკობისა ჟამსა და სიურ-მესა, ფრიად შრომა მიძს ამა წიგნსა ზედა, რათა ქართველთა ენათა ლექსიკონი არლარა იპოებოდა, რათა ქართა ვითარებათა უჩინო ქმნილიყო, რომელსა მეფემან ვახტანგ მეფეთემ ქართულად სიტყვის კონა უწოდა. ვინაიდან ანტიოსიანი ესე წიგნი დაჰკარგოდათ, ენა ქართული თვისთა ნებითა ზედა გაერუვნათ, ვახტანგ მეფის ბიძამ, მეფემან გიორგიმ, მიბრძანა ამის ხელ-ყოფა..."

"აქ ლექსიკონი არ იყო დაცვაგარგათ ქართველთა,
"უკრძალველობით ფურცელი, ჯანებია შე ქართ-ველთა,
"ახლად მეგვრიბე, მევაწევე ჩემი ვიძრომე სულ ხანი
"საბამან ორბელიანმან, ვის ერად მერქვა სულხანი."

სულხანის ლექსიკონი, რომლის შედგენას ავტორი 30 წელიწადს მოუწია, შეიცავს 17.400 სიტყვას, ამათგან მხოლოდ 400 სიტყვა არის განუმატავი.

"ამ წიგნთა შინა არიან სახელნი კეთილნი და ბოროტნი, საკებელნი და სამაგებელნი, უბაღონი და ცუდნი. არა კიცხვისათვის აღმიწერია, რათა საქირლათ იპურათ, არამედ ენისა სისრულისათვის. აღვწერე თუ უბრალო სახელი აღმოიხილოს, მერმედა უდარესი მოაკლდეს უდარესსა და ღმერთი და ღარჩეს უკეთესი და სხვა არა რა რაი და შემცირდეს ენა ქართული." სწერს სულხანი თავის წინასიტყვაობაში.

"ზოგიერთ ეხლანდელ ნაწერებში / შენიშნავს რაფიელ ერისთავი / შემორეულა უცხო ენის სიტყვები, რომლების სამაგიერონი და უფრო ნამდვილნი მოიპოვებიან სულხან ორბელიანის ლექსიკონში, უმაჯობესი იქნებოდა რომ უცხო ენის სიტყვები აღარ ამღვრევდნენ ქართულ ენას, მეტადრე როდესაც თვით ამ ენაზე მოიპოვებიან ჯეროვანნი და უფრო მარჯვე სახელწოდებანი." და შემდეგ დასძენს: "იქნება სოქვან რომ ზოგი ქართული სიტყვები დაძველებულან და გაუგებარნი არიანო, მაგრამ ჩემის აზრით სჯობს რომ ისევ ის ძველი სიტყვები განვაახლოთ და შემოვიტანოთ ლიტერატურაში სახმარებლად ვიდრე სხვა ენას დავესესხოთ; და თუ უცხო ენიდან იმგვარ სიტყვების შემოტანა დაგვჭირდა რომლებიც ქართულში სრულიად არ მოიპოვებიან, მაშინ ჩვენც ვისარგებლოთ იმ სიტყვებით, რომლების შესახებასაც არ თავიღობენ ჩვენზედ უფრო დაწინავებულნი და განათლებულნი ხალხნი."

დღეს, ქართულ ენაში 33 ასოს ხმარობენ და მათი გამოთქმის მიხედვით შვიდ ჯგუფათ ჰყოფენ: ხმოვანად - ა, ე, ი, ო, უ - ნარ-ნარად; ბაგეთად: - ბ, მ, პ, ფ, -; ენის მწვერვალად: - დ, ზ, თ, ლ, ნ, რ, ს, ტ, ც, ძ, წ, -; სამუალო ენისა: გ, კ, ქ, ღ, ჩ, ხ, ჯ, და უორეთა შინა: - ყ, ჰ, -; შემვიდე კი ნახევარ ბაგეთა მოხრით: - ვ, ჟ, შ, ჭ -.

არიან ასონი რომელნიც თავშიც იხმარებიან და ბოლოშიც: აწევა, აკიდება, ატანა. - "თავდაც იქმნა ანი და ბოლოდაცა, უკეთუ ენებოს კაცსა ენოვანსა და სიტყვა მჭევრსა, რომელმან ქართულისა ენისა სისრულე იცოდესა და მიმოაქცევდეს."

/გაგრძელება იქნება/

ნ. თოხაძე.

ფარნაოზ ნაცვლიშვილის ხსოვნას .

" ფარნაოზ ნაცვლიშვილი გარდაიცვალა . დასაფლავება II დეკემბერს " .
აი, გულდამწურავი ცნობა გოგი ჯავახიშვილის მიერ გადმოცემული, ცივი
მათულების საშუალებით .

ეს ამბავი, ჟოველ იუნკერს, მახვილ ისარივით გულში მოხვდება,
მწარედ ამოიოხრებს და წარსულის მოგონებებს მიეცემა . ჩვენც ვქარ
გვაქვს განზრახვა შაბლონიური ნეკროლოგის წერისა . ნეკროლოგი წერტილია,
დაბოლოება და გამომშვიდობება . ჩვენ ფარნაოზს ასე ვერ გამოვეთხოვე-
ბით, მის სიცოცხლეს წერტილს ვერ დავუსვამთ, ის ჩვენთან ერთად იარსე-
ბებს და იმოქმედებს . ჩვენც, მკითხველთან ერთად მოგონებებს გვინდა
გავუვეთ . ნუ მოგერიდებით, რა გუფოთ რომ ბევრი მათგანი მწარეა, ეს
შეიძლება ძველი მოშუშებული ჭრილობების განსნაა, რომელსაც სისხლის
დენა მოსდევს, დეე, იდინოს რაც სადენია, შემდეგ შეღავათს და დამშ-
ვიდებას ვიგრობნოთ .

ფარნაოზი ჩვენ იუნკერთა შორის განსაკუთრებული პიროვნებაა .
იუნკერთა ცხოვრებაში და ტრადიციაში მას უმარაზარი ადგილი უჭირავს,
ფარნაოზი იუნკერთა ღამაში სურათის გენიისი შემოქმედის ის უკანასკ-
ნელი ხელის მოსმავა, რომლითაც ქმნილებას გარდაუვალ ღირებულებას აძლევს .
როდესაც წარსულის მოგონებას მივუცემით, ფარნაოზს ვერ ავცდებით .
ბურთისკენ მუდმილივით გაქანებული ფარნაოზი თვალ-წინ დაგვიდგება,
გხედავთ მის მოხდენილ დავლურს, გვესმის მისი ტკბილი "თამარ ქალო,
ქვეუნი თვალა" , გვაგონდება მისი ახალგაზრდული ოინები .

ფარნაოზი, თუგნებავთ, ჩვენი ერის მარადისობის ნიმუშია . მიუხე-
დავათ იმისა, რომ ბავშვობიდან იზრდებოდა რუსულ საზოგადოებაში-
კადეტთა კორპუსში - შემდეგ კი ელისავეტგრადის სამხედრო სკოლაში,
სადაც ჟოველ სახის ქართული გამოვნილება სასტიკად იყო დევნილი, მან
ჯერ კიდევ ნორჩმა, უმარაზარი ხასიათის სიმტკიცით და სიკერპით
მტკიცეთ დაიცვა და შეინარჩუნა . ჟოველ წვრილმანში, თავისი საუცარე-
ლი ქართული გზასი და მალაი ზნე .

თუ ვქნება გვაქვს მისი სულიერი სამეაროს კარები ოდნავ მაინც
შევაღოთ, შესაძლებელია ია და ვარდი მოფენილი ვერ დავინახოთ, სინაზე
და სიტკბოება ვერ ვიგრობნოთ . ვაღიარებთ, ფარნაოზი იყო მკაცრი და
უპირველესად ჟღვლისა თავის პიროვნებისადმი . ეს სიმკაცრე ხშირად
საზღვარს სდებოდა, მაშინ, როდესაც საჭირო იყო ეროვნული მეობის
და ინტერესების დაცვა . თვით იყო პირდაპირი, ჯიქურ მიმსვლელი,
უმწიკველი პატიოსანი, სწორი გზით მავალი და ამასვე მოითხოვდა მეგობ-
რებისგანაც .

ფარნაოზის განვლილი ცხოვრების გზა დამახასიათებელია ჩვენი
ხანისა და ჩვენი თაობის მწარე ბედისა . გატაცებული პატრიოტი, სრული
ამ სიტყვის მნიშვნელობით, რომელსაც საქართველოს მაღლიან და ბარა-
ქიან მიწაში, ღრმად ჰქონდა ფესვები გადგმული და მხოლოდ ამით ცოცხ-
ლობდა, ისტორიულმა ქარიშხალმა სიცოცხლის წეაროს უფესვოთ ამოვლიჯა,
შორს გადაიწროლ და მოუსვენრად აქანავებდა .

ფარნაოზი მუდმივ ჭრილობას თან ატარებდა, უფესვოთ სხვა მიწაზე
დასტკნა და ვერ განიხარა , მაგრამ ისჩვენს ხსოვნაში მუდამ იარსე-
ბებს .

ვ.ბაქრაძე .

4 აგვისტოს 1957 წელს, ქ. შატუში მამიორ გ. (პაიშვილის ბინაზე შესდგა "იონკერთა კავშირის" მიზნები კრება. კრებას დაესწრნენ : პოლკ. ნ. სოსამაძე, მამიორები : გ. ოდიშელიძე, ვ. ვაჩხაძე, ა. კინწორიშვილი და ა. ჯინჭარაძე. ბ-ნები : შ. ნიკოლაძე, ვ. ბაქრაძე, ს. აბაშიძე. ბოლოში მოიხატა და ვერ დაესწრო ნ. ნიკოლაიშვილი.

სხდომის მიერ დასახულ მიზნების მიხედვით, კრება გაიჭო ორ ნაწილად: პირველი ნაწილი, საინიციატივო ჯგუფის თავმჯდომარის, ჯოჯოხაძის ხელმძღვანელობით.

I ნაწილის დღის წესრიგი:

კრების დადგენილებანი.

1. მოხსენება ი.პ-ის ღაარსების თან-
და-თანობითი პროცესიხ შესახებ.
2. ი.პ-ის წესდების მე-ნ მუხლის
კვლავ განხილვა და კონკრეტული
დადგენილების გამოტანა.
3. წინადადება მომავალ გამგეობის
პირველ ნაბიჯების შესახებ; სა-
ხელობრ: ა/ გამგეობის შეესება,
/მორ კინწურიშვილის მღივნობა-
ზე უარის გამო/ ბ/ საწევრო გა-
დასახადის დადგენა. გ/ "სნობის
ფორსელი" ს ფორმა და შინაარსი.
დ/ სანჯარიმო სნობების მოთავ-
სება მომავალ ნომერში. ე/ თვითე-
ული წევრის პიროვნული ფორსის
შედგენა: ხარისხი, სახელი და
გვარი, იარაღი და სხვა ცნობები.

საქმეა, რომ დღესაც კარგა მადლობას
უცხადებს საინიციატივო ჯგუფის
წევრებს თანამშრომლობისთვის.
საქმეა, რომ დღესაც კარგა მადლობას
უცხადებს საინიციატივო ჯგუფის
წევრებს თანამშრომლობისთვის.

მე-2-ე ნაწილი: სხდომას თავმჯდომარეობს მაიორი ვ.კახნაძე.

დღის წესრიგი.

დადგენილებანი

- I. გამგეობის შევსება და შემაღგენლობა.

1. ი.პ-ის თავმჯდომარე: გ.ვაჩნაძე.
თავმჯდომარის თანამშემწეები: ივანე
ლისში და ამერიკაში, იქაურ წევრ-
თა მიერ არჩეულნი. მთავარი მდი-
ვანი: ნ.თახაძე/ დროებით/ ვინა-
დან საჭიროა წევრთა მიერ დადას-
ტურება/. მდივნის თანამშემწე: გ.
ბაქრაძე. მოლარე: გ.ოდიშელიძე.
2. კომისიის თავმჯდომარე: ა.კინ-
წურიშვილი. წევრები: მ.ნიკოლაძე
ს.ბაბიძე.
3. წლიური გადასახადი: საფრანგეთში
1.000. ფრანკი, ინგლისში : 1
გირვანქა. ამერიკაში: 3 დოლარი.
4. Mr. WATCHNADZE Jean Ch. 22.682.-
20, rue Petite Bilange
SAUMUR (M.& L.)

2. სარევიზიო კომესია.
3. საწევრო გადასახადი.
4. გადახდის წესი.

ინგლისში და ამერიკაში შეგროვება და გამოგზავნა ევალებათ თანამედროვე-
რის ადგილობრივ თანამემშენს.

- სასურველია აგრეთვე ერთდროული შე-
მოწირულება შეძლებისდაგვარად.
5. ცნობის ფურცელის ფორმა და შინაარსი. - 5. პასუხისმგებელია მთავარი მდივანი, რომელიც განსაკუთრებულ შემთხვევაში იწვევს კომისიას სადავო საკითხის გადასაწყვეტად.
6. ი.პ-ის წარმომადგენლობა ინგლისში და ამერიკაში. - 6. ინგლისში და ამერიკაში მყოფ მეგობრებს ვთხოვთ დანიშნონ თავიანთი წარმომადგენელი რომელიც იქნება ი.პ-ის თავმჯდომარის თანამებრძოლი და უფლება მოსთხოვოს ი.პ-ის თავმჯდომარე: ვ.ვაჩნაძე.
- ი.პ-ის მდივანი: პ.ბაქრაძე.
- 4 აგვისტო 1957 წ.

I956 წლის ხარჯი - ანგარიშსწორება		გასაცავალი :	
შემოსავალი :		გამოცემის ხარჯები №1 -	2.300.ფრ.
6.ნიკოლაიშვილი -	I.000.ფრ.	" №2 და 3 -	4.666.ფრ.
ს.აბაშიძე -	I.000.ფრ.	ლენ.ერისთავის სურათის კლიშე -	2.500.ფრ.
ა.ჯინჭარაძე -	3.500.ფრ.	სურათების დაბეჭდვა -	2.500.ფრ.
/ამერიკიდან/ -	2.500.ფრ.	მირიან მეფის კლიშე -	2.000.ფრ.
ფ.ნაცვლიშვილი -	2.500.ფრ.	მირიან მეფის ღია-ბარათების დაბეჭდვა -	5.600.ფრ.
ა.კინწურიშვილი -	5.625.ფრ.	ნაცვლიშვილის პანაშვიდი -	1.500.ფრ.
ნ.თხაძე -	6.600.ფრ.	მანქანის შესწორება -	4.200.ფრ.
ვ.ვაჩნაძე -	2.700.ფრ.		
მ.ნიკოლაძე -	25.425.ფრ.		
დარჩა: 359.			25.066.ფრ.
I 9 5 7 წ.		გასაცავალი :	
შემოსავალი :		მიშა კვალაშვილის	
დარჩა I956 წ-ის 359.ფრ.		ამანათი/ტანისამოსი/ -	4.225.ფრ.
ამერიკიდან გაზეთისთვის და მირიან მეფის ღია-ბარათების/ჯინჭარაძის მიერ შეგროვებული/ -	9.000.ფრ.	ფონდს -	3.000.ფრ.
ვ.ნელაძე -	4.000.ფრ.	მე-4-ე №-ს გაზეთის გამოცემის და დაგზავნის ხარჯები -	5.750.ფრ.
	I3.359.ფრ.		I2.975.ფრ.

კასაში დარჩა 20 ოქტომბერს : 4.484.ფრანკი.

მდივანი: ნ.თხაძე
სარევიზიო კომისიის თავმჯდომარე: ა.კინწურიშვილი

სხვა და სხვა.

- I. ი.პ-ის გამგეობამ აღადგინა კავშირი მ.კვალაშვილთან . მისი მისამართი : M. KWALIASZWILI
ul. Owsiana 28 m.18, POZNAN 31.
საჭიროებს დახმარებას.
2. მ.კვალაშვილის ცნობით მათიკაშვილი და თათაშვილი იმყოფებიან პოლონეთში . ვცდილობთ დაუკავშირდეთ . გ.იაშვილი დაბრუნებული გადასახლებიდან გარდაიცვალა თბილისში , მისი ოჯახში .
3. ვეძებთ ცნობებს ბოკუჩავას შესახებ . გთხოვთ მოგვაწოდოთ . მისი უკანასკნელი მისამართი : Gr.BOKUTSCHAWA
Ober Wessen 56 STUTTGART
Hedelfingen
4. გთხოვთ, რაც შეიძლება მოკლე ხანში, გეაცნობოთ შემდეგი:
ა/ ვინ არის არჩეული გამგეობის თავმჯდომარის თანამდებზედ,
ბ/ ი.პ-ის წესდების პროექტის შესახებ თქვენი აზრი.
გ/ მოგაგონებთ რომ მთავარი მდივნის ნ.თხაძის დამტკიცება საჭიროებს თქვენს დასტურს.
5. ამ ჟურნალის გამოცემა, მასალების უქონლობის გამო, მეტად გაგვიძნეულდა . ამიტომ ვთხოვთ ნებებებს დღეიდანვე იზრუნონ მომავალ ჟურნალის მასალაზედ.

ეს გამოცემა სარგებლობს ხელთნაწერის კანონებით.

სარედაქციო მისამართი : Mr.Chota NICOLDZE
104, rue d'Assas
PARIS. VI-e .